

[Maisted]

De ændringsforslag, der er stillet af andre partier end fremskridtspartiet til finansloven, viser, at dette folketing bevæger sig i illusionernes verden. For nylig hørte og så vi i TV, at hvis vi skulle have betalingsbalancen i orden i 1983, krævede det på nuværende tidspunkt en forhøjelse af moms på 17 pct., en sænkning af reallønnen på 25 pct. og en besparelse på de offentlige budgetter på 28 pct. Det tør nok antydes, at man er noget langt fra en målsætning ved blot at lave en tilstrækkelig besparelse på de offentlige budgetter for at få overført tilstrækkelig kapital til den private sektor.

Jeg vil især henvende mig til det konservative folkeparti, som jo har prøvet på at bilde befolkningen ind, at de skulle have en økonomisk plan, der kunne løse landets problemer. De har stillet nogle ændringsforslag, som de siger betyder besparelser på godt 5 mia kr., men hvordan ser det ud i virkeligheden? Det ser sådan ud, at de reelle besparelser, altså besparelser på nøjagtige konti, er 2 mia kr., og så har de lavet en besparelse på 3,4 mia kr. på budgetreguleringskontoen. Men det er selvfølgelig som at række tungen ud ad vinduet; thi for at det skal kunne lade sig gøre, skal man gennemføre en række lovændringer.

Lad mig sige det meget kontant: det oplæg, det konservative folkeparti har lavet til budgetreguleringskontoen, viser, at dette parti er fantastisk reaktionært. De opfatter ikke erhvervslivet som lønmodtagere og arbejdsgivere; de opfatter det udelukkende, som om det var lønmodtagerne, der skulle holde for. Det er meget skuffende, at man ikke er klar over, at en plan som den, de konservative mener kunne løse landets problemer med – hvilket den ikke gør alligevel – i den grad vil vende sig mod lønmodtagerne, så de aldrig ville have en chance for at få gennemført noget af det.

Dertil kommer, at de konservative ved hr. Palle Simonsen hver gang gør sig til talsmand for tjenestemændene og de offentligt ansatte. Det illustreres bedst ved, at man ikke vil være med til at stemme for et forslag fra venstre, der vil indføre én karensdag under sygdom, for så træder man tjenestemændene over tærerne.

Det vil sige, at det konservative folkepartis ændring af finansloven ikke er på mere end omkring 1½ pct., og alligevel fremtræder

man i offentligheden, som om man havde en økonomisk plan, der var i stand til at rette landets økonomi op. Dette er forkert, og det bør slås fast, at det konservative folkeparti er det mest reaktionære parti, vi har i dette folketing, og at det dertil varetager tjenestemændenes interesser og privilegier i en uhørt grad.

Arne Christiansen (V):

Der er flere ordførere her i dag, der har beskæftiget sig med forsvarsbudgettet. Hverken de radikales synspunkt eller forslagene fra partierne til venstre for socialdemokratiet kan overraske, og jeg skal derfor også lade dem ligge, da det næppe er blandt disse partier, at afgørelsen om den fremtidige forsvars- og sikkerhedspolitik skal træffes.

Derimod kan der være grund til endnu en gang at dvæle ved regeringens enegang blandt det nuværende forsvarsforligs deltagere. Vi må desværre konstatere, at den uskrevne vetoret er tilsidesat, og der kan med føje tales – hvad der også er blevet – om et brud på forsvarsforliget. Men da der jo næppe er noget at gøre ved denne særlige kendsgerning for nærværende, skal jeg ikke yderligere klandre socialdemokratiet. Vigtigere er det, at vi retter blikket mod fremtiden og de problemer, som den indebærer også for forsvaret og for en bred opbakning bag en kommende forsvarsordning.

Venstre er af den opfattelse, at statsministeren handlede rigtigt, da han i sin tid gav NATO tilsagn om en 3 pct.s forhøjelse af forsvarsbudgettet. Men med den seneste udvikling herhjemme med socialdemokratiets beslutning om nedskæring er det i dag væsentligt at fastholde, at udgangspunktet må være den oprindelige ramme og ikke den med 100 mill. kr. reducerede. For med et forsvarsbudget på omkring 7 mia kr. ville dette betyde, at forøgelsen på forhånd var halveret, idet 3 pct. jo så rundt regnet ville være 200 mill. kr.

Jeg vil derfor sætte pris på, om forsvarsministeren, som er til stede her under debatten, kunne give tilsagn om, at udgangspunktet for de kommende forsvarsforhandlinger bliver den gældende økonomiske ramme og ikke den reducerede.

Svend Erik Hovmand (V):